

عنوان: اثر ترکیب درمانی دیازپام و گلی بن کلامید بر استرس اکسیداتیو در قلب رت های نر دیابتی شده با استرپتوزوتوسین

نویسندگان: محیا حسینی^۱، محمد حسن قوسیان مقدم^۲، محسن خلیلی^۳

۱: عضو کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۲: استادیار، گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران

۳: استاد، مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی، دانشگاه شاهد، تهران

سابقه و هدف: استرس اکسیداتیو حاصل از دیابت باعث القای آپوپتوز شدید در سلول های قلبی می شود. امروزه گلی بن کلامید جهت درمان دیابت استفاده می شود و همچنین دیازپام به علت اثری که در کاهش اضطراب دارد توسط افراد دیابتی مصرف می شود؛ این مطالعه با هدف ارزیابی اثر ترکیب درمانی دیازپام و گلی بن کلامید بر میزان استرس اکسیداتیو در بافت قلب موش های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین انجام شد. مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، ۳۲ موش صحرایی نر نژاد ویستار با محدوده وزنی ۲۵۰ - ۲۰۰ گرم به چهار گروه کنترل دیابتی شده، دیابتی تحت درمان با گلی بن کلامید، دیابتی تحت درمان با دیازپام، دیابتی تحت درمان با گلی بن کلامید و دیازپام تقسیم بندی شدند. با تزریق داخل صفاقی استرپتوزوتوسین با تک دوز ۶۰ mg/kg دیابت القا گردید. برای اطمینان از دیابتی شدن، سه روز بعد از تزریق، گلوکز با تست ادراری اندازه گیری شد و در همان روز درمان آغاز گردید؛ به این گونه که روزانه ۰/۳ CC گلی بن کلامید و ۰/۲ CC دیازپام به گروه های مربوطه و ۰/۱۵ CC گلی بن کلامید و ۰/۱ CC دیازپام به گروه تحت ترکیب درمانی به صورت داخل صفاقی تزریق شد. هفته دوم پس از تجویز دارو، موش ها بیهوش شدند، پریکارد باز و قلب خارج شد، پس از هموژنیزه و سانتریفیوژ آن، میزان مالون دی آلدهید و پروتئین قلب به عنوان شاخص بارز استرس اکسیداتیو به روش تیوباربیتوریک اسید و برادفورد مورد ارزیابی قرار گرفت. داده های کمی حاصل با آزمون آنوای یک طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: مثبت شدن تست ادراری نشان داد که همه ی گروه ها دیابتی شدند. در گروه دیابتی تحت تیمار با گلی بن کلامید یا دیازپام، یک کاهش مختصر و غیر معنا دار در سطح مالون دی آلدهید قلب مشاهده شد و در گروه دیابتی تحت تیمار با دیازپام و گلی بن کلامید نیز یک افزایش بیشتر ولی غیر معنا دار در سطح مالون دی آلدهید مشاهده شد. به علاوه از نظر آماری هم تفاوت معنا دار بین گروه ها مشاهده نشد. ($p > 0.05$)

نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که تیمار با گلی بن کلامید و دیازپام تأثیر محسوس و معنا دار و مطلوبی روی سطح مالون دی آلدهید قلب ندارد.

واژه های کلیدی: دیابت نوع دو، استرس اکسیداتیو، قلب، مالون دی آلدهید، موش صحرایی